

Færd, de danske Sømænd har udvist, men vel snarere kan siges at udtrykke en Pligt, Samfundet har haft til at sørge for disse forulykkede Sømænds efterladte, og jeg kan være ganske enig med det ærede 16de Medlem for Hovedstaden deri, at udover, at Samfundet opfylder en saadan Pligt overfor de forulykkedes efterladte, kan det ogsaa være rigtigt, at vi faar Lejlighed til paa anden Maade at vise vor Anerkendelse af Sømændenes heltmodige og opofrende Færd under Krigsforholdene.

Naar jeg har tilladt mig at stille det Ændringsforslag, jeg har stillet, ligger det i, at jeg gerne har villet bede det ærede 16de Medlem for Hovedstaden lægge Mærke til, at der en Vej, ad hvilken vi i Almindelighed plejer at fare, som ogsaa nu er farbar, og som plejer at føre os til gode Resultater, naar vi har Sager af lignende Art som denne. Denne Vej er i Finansudvalget at søge et Samraad med vedkommende Minister. Den Vej er aaben for alle Partier, og jeg tror, at ganske særlig, naar vi skal vise Anerkendelse overfor Sømændenes uforfærdede Færd, er det heldigt at benytte saa lidt Snak, men saa megen Handling som muligt, og derfor havde det maaske været rigtigt, om det konservative Folkeparti — det er jo hele dette Parti, der stiller det foreliggende Forslag til Beslutning — i Stedet for at rejse Sagen ved en offentlig Behandling i Folketinget gennem sine to — jeg maa maaske have Lov til at sige udmærkede — Repræsentanter i Finansudvalget havde begæret et Samraad med vedkommende Minister, saaledes at de forberedende Forhandlinger havde fundet Sted mellem Finansudvalget og vedkommende Minister, og at de da havde resulteret i et Forslag, der kom til at foreligge for Rigsdagen. Jeg indrømmer, at det til at begynde med var gaaet noget mere stilfærdigt af, end naar man rejser en offentlig Forhandling i Folketinget derom. Men jeg tror alligevel, at den Vej havde været værd at følge, hvis man havde været opmærksom derpaa fra det konservative Folkepartis Side. Jeg forudsætter nemlig, at havde man fra Partiets Side været opmærksom paa denne Vej, havde man ogsaa fulgt den, idet jeg gaar ud fra som givet, at det ingenlunde har været Partiets Mening at ville samle større Opmærksomhed om den Kendsgerning, at det er dette Parti, der har foranlediget en Forhandling om Sagen i Folketinget. Vi kan nemlig være paa det rene med, at alle Partier i denne Sal og vel ogsaa ude omkring i Befolkningen nærer et Ønske

om at vise disse Sømænd den Anerkendelse, som i Virkeligheden tilkommer dem, og at der i saa Henseende ikke er nogen Forskel paa Radikale, Socialdemokrater, Konservative og Venstre. Jeg tror, at Trangen til at vise denne Anerkendelse er ens hos alle Partier, men idet jeg gaar ud fra, at det konservative Folkeparti, naar man peger paa denne Vej og viser, at det er den nærmeste, den korteste og den mest diskrete Vej at gaa, men alligevel en Vej, der plejer at føre til Maalet, vil være villigt til at fare den Vej, har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag, thi deri foreslaar jeg netop, at Folketinget henviser Forhandlingen om Mulighed for at give yderligere Udtryk for Statens taknemmelige Anerkendelse til Finansudvalget, idet man opfordrer dette Udvalg til at søge Samraad med Ministeren. Naar jeg siger: „give yderligere Udtryk“ for Statens taknemmelige Anerkendelse, mener jeg, at man skal gaa videre end til det, som er sket ved, at Samfundet har givet den Erstatning, Samfundet er pligtigt at give efterladte af forulykkede Sømænd. Hvis man vedtager mit Ændringsforslag, kommer man til den Vej, jeg vilde have fundet det rigtigst, at man fra det konservative Folkepartis Side straks var slaaet ind paa. Saa havde Forhandlingen i Dag ganske vist været overflødig, men den tager vel ikke saa forfærdelig lang Tid, og jeg antager, at vi nogenlunde her i Tinget vil kunne samles om at gaa den Vej, som hidtil er befaret saa tidt og med Held. Jeg kan ikke indse, hvorfor man ikke ogsaa kunde befare den samme Vej i Dag. Derfor har jeg tilladt mig at stille mit Ændringsforslag, som jeg i øvrigt anbefaler til det høje Tings Velvillie.

Indenrigsministeren (Rode): Da jeg om nogle faa Minutter vil være nødsaget til at opholde mig i Landstinget i Anledning af nogle Lovforslag, som kommer hertil, har jeg begæret Ordet allerede nu for blot at gøre nogle Tilføjelser af oplysende Karakter til de allerede fremsatte Bemærkninger. Paa Indenrigsministeriets Budget under Understøttelser er der i Aar under Nr. 3 a. og b. opført Understøttelser i Anledning af Ulykker paa Søen som Følge af Krigsforholdene, livsvarige Understøttelser, anslaaede til 150 000 Kr., og Understøttelser en Gang for alle, som er anslaaede til 100 000 Kr. Som det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) bemærkede, er de Bevillinger, der allerede er givne, kun givne for de Ulykestilfælde,